

מנשר למען החיים, השלום והשוויון

לפי נתוני ארגון המזון והחקלאות של האו"ם 35000 ילדים מתים מרעב מדי יום. זהו רצח עם בממדים בלתי נתפסים, שאנו עדים לו שאננים. בד בבד נאמדת ההוצאה היומית לנשק ב-2.8 מיליארד דולר והסובסידיות לחקלאות בארצות-הברית ובאיחוד האירופי נעות סביב ה-800 מיליון בכל יום. אין כסף לטפל באיידס... אך רווחי התעשייה הצבאית ותעשיות הנשק מניעים במידה רבה את כלכלת העולם. את אלה יש לחלק בדחיפות באופן צודק. אין קרקע פוריה יותר מן ההקצנה, העוינות והתוקפנות מאשר ההשפלה וההרחקה. אין הצדקה לאלימות, אולם יש לבחון את מקורותיה של זו בתשומת לב.

במקום לתגבר את הרב-צדדיות ולהעניק לאומות המאוחדות את האמצעים והסמכות הדרושים כדי להתוות תכנית פיתוח עולמית גדולה לרווחת כולם, ממשיכים לנצל את משאביהן של ארצות מתדלדלות, שתושביהן נאלצים להגר תוך פגיעה בכבודם. הדמוקרטיה האמיתית אינה נבנית ומתגבשת בקולות שבויים, בציות עיוור או במורא. לא ניתן להתמודד עם האתגרים הגדולים והפערים בחברה, במלחמות בצע, בהפגנות כוח, פעולות איבה ופלישות המונעות ממניעים כלכליים ואנרגטיים. אלה רק יוצרות מעגל אלימות של פעולה ותגובה, של תקיפה ופעולות גמול.

השליטים ויתרו מזמן על מחויבויותיהם הפוליטיות, תוך שהם ממירים ערכים אוניברסליים בחוקי השוק. התוצאה היא ריכוז העושר בידיים אחדות והרחבת הפערים החברתיים והכלכליים.

הבה נשמיע קולנו, נקים קול זעקה עולמית. נתבע מן השליטים, לתת עדיפות להגשמת יעדי האלף. זו השעה לעמוד איתן, ליטול על עצמנו מעורבות אישית ולזעוק: **לא לעוני!**

אנו מצהירים שוב, שאין אנו דוגלים בפיגועים ובאלימות, יהא מקורה אשר יהא. אנו מוקיעים טרור מכל סוג: זה של הקבוצות הנסותרות בצללים כמו גם הטרור של המדינה. נעשה שימוש בעינויים, ביחס אכזרי ומשפיל, אונסים שוב ושוב את החוק הבינלאומי ואת זכויות האדם.

על הקהילה הבינלאומית לשים קץ לברבריות, למעשי הטבח. כפי שנקבע באמנת האומות המאוחדות על העמים לקבוע את גורלם הם. עלינו להוסיף וללחוץ בקולם של כל העמים בעולם כדי לומר: **די למלחמה ולאלימות!**

שתקנו יותר מדי. כעת בא סוף לדממה. העמים ירימו קולם בצעקה. המלחמה היא טרגדיה כלל עולמית. יש לפרק בדחיפות מנשקה את העילה לחימוש. היום יותר מאי-פעם דרושה יכולת להידברות ולאחדות, המחויבות לנסות פתרון של שלום לסכסוכים, תוך עידוד פעילויות של מפגש וכבוד לזולת, באמצעות יישום יומיומי של זכויות האדם.

יש צורך לשנות את מהלך האירועים דרך פעולות קולקטיביות, תוך פיתוח הסולידריות בין העמים. על המשכילים, האמנים, אנשי החינוך, המדענים... לא לעמוד מנגד ולנקוט בפעולה. רק כך יהיו מאמריהם ומילותיהם בעלי ערך ויוכלו לתרום ממאמציהם לאלה של רבים אחרים כדי לבלום את טירוף המלחמה, העימות והאלימות.

הגיע עתם של האנשים. ומעל לכול, של הצעירים, של הנשים והגברים התובעים עולם אפשרי אחר. על המוסדות ואמצעי התקשורת לסייע לאזרחי העולם למען יחדלו סוף סוף להיות צופים ויטלו על עצמם את תפקיד הגיבורים בעיצוב עתידנו. לשליטים, לחברי הפרלמנטים, לחברי מועצות עירוניות... יש אחריות מיוחדת בשינוי היסטורי זה.

זו גם עתם של התרבויות והדתות המגוונות ביותר, להתאחד בסולידריות שלהן ובאהבת האדם הטבועה בהן ולהתייצב כחיל חלוץ להצלת הכבוד האנושי.

על העמים ליטול על עצמם את ההתנגדות החברתית, התרבותית, המדינית והרוחנית באמצעות מחאות, באי שיתוף פעולה עם האלימות וחוסר הצדק, להתגייס ולחבור למאמצייהם של עמים רבים נוספים ולהוקיע את האחראים לשררה ולכאב שהם מנת חלקה של האנושות.

יש לקום, ולצעוד ברגל של שלום לעבר אופקים חדשים של חיים ולא של מוות. למרות הכול, זוהי התקווה.

לאור האמור לעיל, כשמבטנו מופנה לעבר הדורות הבאים, אנו מקימים קול צעקה לכל אלה החשים דאגה דומה להפגין בדרכי שלום, בכל האמצעים העומדים לרשותם, אמיתיים ומדומים, את דבקתם בשלום:

לא למלחמה ולאלימות.

כן לשלום ולצדק.

ב-10 וב-11 בדצמבר אלפיים ושש, לרגל יום זכויות האדם הבינלאומי. נפגין בקולנו אנו או בסיוע אמצעי התקשורת משך עשרים וארבע שעות בכל חלקי העולם.

אם נשיג התקדמות ניכרת, תוך זמן קצר ניתן יהיה לגייס את "כלל המודעות העולמית", את עצמאותם האמיתית של העמים.

מצטרפים ראשונים:

אדולפו פרס אסקיוול, חתן פרס נובל לשלום, ארגנטינה
מריו זוארץ, נשיא לשעבר, פורטוגל
פדריקו מאיור סראגוסה, נשיא תרבות שלום, ספרד
פרה קסאדאליגה, בישוף, ברזיל
דניאל מיטראן, נשיאת "פראנס ליִבֶרְטָס", צרפת
פרנסואה אוטר, תאולוג, בלגיה
מונטסראט פונסה, עיתונאית, קטלוניה, ספרד
לואיס אדוארדו אוטה, זמר, ספרד
ארקדי אוליברס, נשיא "צדק ושלום", קטלוניה, ספרד
ארנסטו קרדנל, תאולוג, ניקראגואה
מריליה גימארס, נשיאת "הוועד להגנה על האנושות", ברזיל
הנדל גואיאסמין, אדריכל, אקואדור
סילביו רודריגס, זמר, קובה
גיימס קוקרופט, סופר, ארה"ב
אליסאו קלימנט, מו"ל, ולנסיה
חוסה אנריקה גונסאלס רואיס, מכסיקו
גיובאני פראפיני, עיתונאי, רומא
מריאנה משוליני, אשת תקשורת, רומא